

Evert Taube och gudsnamnet

Evert Taube (1890-1976) författade stycket "Jag kommer av ett brusand' hav" 1952 och använde gudsnamnet Jehova flera gånger

På sidan 130 finns gudsnamnet Jehova

Waldenström. Båda var humorister och väktare. Farfar anslöt sig till Evangeliska Fosterlandsstiftelsen. Han blev aldrig metodist eller baptist men rörde sig i deras kretsar. Han förblev statskyrklig och försummade aldrig en högmässa om han inte låg på kryss i tjänsten med tulljakten.

I striden om försoningsläran höll farfar styvt på att Jehova mäst blidkas genom Kristi offerdöd, så att varje enskild människas ånger och botfärdighet skulle kunna bli godtagen i himmelen och frälsningen utgå från denna nåd. I personliga sammandrabbningar med P. P. Waldenström bekämpade farfar dennes motsatta tes. Waldenström hävdade att det var människan som skulle försonas med Gud, och inte tvärtom. Utplånandet av människans synd, som skett i och med Kristi lidande och död, skulle blidka människan och draga henne till Herren som till en vän. Om man trodde att synden borttagits genom Kristi korsfästelse så befann man sig i frälsningens verklighet. Gud behövde inte försonas, d. v. s. blidkas, med offer. Gud har, tvärtom, av kärlek till människorna, försonat världen med sig själv, sade Waldenström.

Detta stämmer ju med Paulus 2 Kor. 19: "Ty det var Gud som i Kristus försonade världen med sig själv; han tillräknar icke människorna deras synder...". Här måste ju farfar först och främst ha

På sidan 135 finns gudsnamnet Jehova

var tvivelsutan en utstrålning från Jehova i den gode tullförvaltarens åsiktsvärld. Men flera brev av hans hand vittnar samtidigt om en anglo-saxiskt färgad vardagsreligion i vilken själens frälsning och göromålen i köket, inträde i himmelriket och frimärken till brev — eller frimärkspengar till barnen — framstår som jämställda angelägenheter. Äktheten är omiskännlig. Man står här plötsligt inför en gammal herre som vid 61 års ålder tar sig en pris snus av Mellgrens bästa, gnuggar händerna och nickar för sig själv: ”— snart är man i himlen!” varpå han i bästa humör slår sig ner för att skriva till en av sina kära döttrar om Gud, mamma, pigorne, mamsell, prosten, frimärkena m. m.

På sidan 136 finns gudsnamnet Jehova

töborg. Emma och Hjalmar har jag ännu icke träffat i dag. Tack kära Ester för ditt brev — det var så innerligt välkommet, hälst i dag. Nu är jag ju redan ganska gammal, dock tycker jag att åren ilat så fort att jag knappt vet hvart de tagit vägen. Det är mig likväl en stor fröjd att se det mina barn uppväxt och erhållit en någorlunda vårdad uppfostran samt att Herren i sin nåd och barmhertighet dragit de flestas hjertan till sin Käre Son i hvilken Han hafver ett godt behag — så ock till alla dem som hylla Sonen och genom tillräknelse äro iklädda Hans oss så dyrt förvärfvade rättfärdighetsklädnad. Gud beskydde och bevare sin klena hjord i förökad tro och förtröstan på den mäktige i Israel.

Mamma är i dag köksa, ty pigorne och en hjälpmadam äro i byket.

I lördags var här en mycket storartad begrafning, då den gamle vördade Domprosten Doktor Wieselgren jordfästades i Domkyrkan. Doktor Fjällstedt förrättade akten. Kyrkan var öfverfull och minst lika många utanföre. Polisen hade mycket bestyr att bereda rum för prosessjon hvilken även jag tillhörde. I går predikade Doktor Fjällstedt både på f. m. och e. m. i Domkyrkan.

Vi må alla Gudskelof godt och allt har härintill haft sin vanliga gång. Gud är mycket nådig emot oss — må vi icke förgäta att tacka, lofva, prisa och berömma Honom både med mun och tunga samt i allt vårt lefverne. ”Ja, äran bör Du ha, Du Store Jehova!”

Helsa nu så hjertligt till ditt snälla husbandfolk